

Sygn. akt II K 623/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Skiba

Protokolant Marta Michniewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy D. K. – S.

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku sprawy karnej

R. M. (1) (poprzednie nazwisko M.)

syna S. i L. z domu O.

urodzonego (...) w S.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach wydanym w sprawie IX K 103/07 w dniu **19 marca 2007 roku**, prawomocnym z dniem **27 lipca 2007 roku**, którym za ciąg popełnionych w dniach **28 i 31 sierpnia 2006 roku** występów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, a której wykonanie zostało zarządzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach wydanym w dniu 24 maja 2010 roku w sprawie XIII Ko 1585/10, a która została wykonana w całości w okresie od 23 czerwca 2011 roku do 13 listopada 2012 roku i od 04 października 2014 roku do 13 maja 2015 roku,

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym w sprawie VI K 541/09 w dniu **15 grudnia 2009 roku**, prawomocnym z dniem **23 grudnia 2009 roku**, którym:

a. za popełniony w dniu **03 kwietnia 2009 roku** występ z art. 279 § 1 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b. za popełniony w **marcu 2009 roku** występ z art. 278 § 1 k.k. z art. 278 § 5 k.k., z art. 275 § 1 k.k. i z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, której wykonanie zostało zarządzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym w dniu 31 lipca 2014 roku w sprawie II 1 Ko 2540/10, na poczet której zaliczony został okres zatrzymania w dniu 24 czerwca 2009 roku, a która podlega wykonaniu w okresie od 08 marca 2016 roku do 07 marca 2018 roku,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w sprawie II K 269/14 w dniu **23 kwietnia 2014 roku**, prawomocnym z dniem **01 maja 2014 roku**, którym za popełniony w okresie **od 01 maja 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku** występ z art. 209 § 1 k.k. wymierzono mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby,

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w sprawie III K 120/14 w dniu **30 czerwca 2014 roku**, prawomocnym z dniem **08 lipca 2014 roku**, którym za popełniony w dniu **22 października 2013 roku** występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, która podlegała wykonaniu od 13 maja 2015 roku do 08 marca 2016 roku,

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy wydanym w sprawie II K 668/14 w dniu **30 czerwca 2015 roku**, prawomocnym z dniem **08 lipca 2015 roku**, którym za popełniony w dniu **14 maja 2014 roku** występki z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, która podlegała wykonaniu od 07 marca 2018 roku do 03 września 2018 roku

orzeka, co następuje:

I. na podstawie art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku i na podstawie art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku łączy kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu **R. M. (1)** prawomocnymi wyrokami opisanymi w pkt 4 i 5 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej w pkt I części dyspozytywnej niniejszego wyroku łącznego zalicza skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności od 13 maja 2015 roku do 08 marca 2016 roku,

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności wymierzone prawomocnymi wyrokami opisanymi w pkt 1, 2, 3 części wstępnej wyroku łącznego,

IV. nakazuje wypłatę ze Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. S. C. kwotę 413,28 (czteryście trzydzieści złotych i dwadzieścia osiem groszy) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu,

V. w części dotyczącej umorzenia postępowania koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa, a w pozostałym zakresie zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

R. M. (1) (poprzednie nazwisko M.), syn S. i L. z domu O., urodzony (...) w S., skazany został:

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach wydanym w sprawie IX K 103/07 w dniu 19 marca 2007 roku, prawomocnym z dniem 27 lipca 2007 roku, którym za ciąg popełnionych w dniach 28 i 31 sierpnia 2006 roku występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, a której wykonanie zostało zarządzane prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach wydanym w dniu 24 maja 2010 roku w sprawie XIII Ko 1585/10, a która została wykonana w całości w okresie od 23 czerwca 2011 roku do 13 listopada 2012 roku i od 04 października 2014 roku do 13 maja 2015 roku,

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym w sprawie VI K 541/09 w dniu 15 grudnia 2009 roku, prawomocnym z dniem 23 grudnia 2009 roku, którym:

d. za popełniony w dniu 03 kwietnia 2009 roku występki z art. 279 § 1 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

e. za popełniony w marcu 2009 roku występki z art. 278 § 1 k.k. z art. 278 § 5 k.k., z art. 275 § 1 k.k. i z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

f. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, której wykonanie zostało zarządzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym w dniu 31 lipca 2014 roku w sprawie II 1 Ko 2540/10, na poczet której zaliczony został okres zatrzymania w dniu 24 czerwca 2009 roku, a która podlega wykonaniu w okresie od 08 marca 2016 roku do 07 marca 2018 roku,

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w sprawie II K 269/14 w dniu 23 kwietnia 2014 roku, prawomocnym z dniem 01 maja 2014 roku, którym za popełniony w okresie od 01 maja 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku występki z art. 209 § 1 k.k. wymierzono mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby,

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w sprawie III K 120/14 w dniu 30 czerwca 2014 roku, prawomocnym z dniem 08 lipca 2014 roku, którym za popełniony w dniu 22 października 2013 roku występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, która podlegała wykonaniu od 13 maja 2015 roku do 08 marca 2016 roku,

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy wydanym w sprawie II K 668/14 w dniu 30 czerwca 2015 roku, prawomocnym z dniem 08 lipca 2015 roku, którym za popełniony w dniu 14 maja 2014 roku występki z art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, która podlega wykonaniu od 07 marca 2018 roku do 03 września 2018 roku.

Dowód:

akta Sądu Rejonowego w Gliwicach IX K 103/07

akta Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach VI K 541/09

akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu II K 269/14

akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu III K 120/14

akta Sądu Rejonowego w Świdnicy II K 668/14

opinia o skazanym k. 103-104

karta karna k. 98-100

R. M. (2) jest osobą wielokrotnie karaną sędownie.

Dowód:

karta karna k. 98-100

Aktualnie w izolacji więziennej skazany R. M. (1) przebywa od 14 września 2014 roku, do obycia kary pozbawienia wolności został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w półgrupie klasyfikacyjnej (...), w systemie programowego oddziaływania, z nałożonych obowiązków wywiązuje się w sposób dostateczny.

Zachowanie R. M. (1) od początku odbywania kary jest poprawne, był nagradzany regulaminowo – na dzień 29 marca 2016 roku sześciokrotnie. Skazany w miejscu zakwaterowania utrzymuje należyty ład i porządek, utrzymuje higienę osobistą. Wobec skazanego nie stosowano przymusu bezpośredniego, nie jest objęty systemem przepustkowym, jest regularnie odwiedzany przez swoją konkubinę. Skazany do przełożonych służbowych odnosi się regulaminowo, nie stwarza trudności wychowawczych, korzysta z zajęć kulturalno-oświatowych oraz z zajęć sportowych, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej i unika kontaktu z osobami deklarującymi przynależność do takiej grupy,

ze współosadzonymi utrzymuje właściwe relacje, czas wolny spędza na czytaniu prasy, oglądaniu programów telewizyjnych, na zajęciach własnych.

Zachowanie skazanego jest poprawne, proces resocjalizacji przebiega prawidłowo, ale wymaga dalszych oddziaływań penitencjarnych.

Dowód:

opinia o skazanym k. 103-104

Sąd zważył, co następuje:

Z dniem 01 lipca 2015 roku wprowadzona została m.in. nowelizacja przepisów kodeksu karnego w zakresie orzekania w przedmiocie kary łącznej, wprowadzająca odmienną od uprzednio obowiązującej ustawową regulację tej materii. Z dniem 01 lipca 2015 roku wymierzenie kary łącznej stało się zatem możliwe w sytuacji spełnienia przesłanek pozytywnych określonych przepisem art. 85 § 1 k.k. i braku przesłanek negatywnych określonych przepisami art. 85 § 2-4 k.k., ustawodawca przy tym odstąpił od obowiązującej przed dniem 01 lipca 2015 roku zasady, że przestępstwa muszą pozostawać ze sobą w zbiegu realnym, że daty ich popełnienia nie mogą być rozdzielone wyrokiem skazującym, choćby ten wyrok był nieprawomocny.

Zwrócić także uwagę należy, iż z dniem 01 lipca 2015 roku ustawodawca nałożył obowiązek obejmowania rozstrzygnięciem o karze łącznej także kar wymierzonych skazanemu z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, takiej regulacji nie zawierały przepisy obowiązujące przed 01 lipca 2016 roku, które stanowiły o możliwości tego typu rozstrzygnięcia, nie zaś o obligatoryjności.

W świetle przepisu art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów rozdziału IX kodeksu karnego (regulujących podstawy materialne orzekania kary łącznej), w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zwrócić należy w tym miejscu uwagę, iż wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy wydany wobec skazanego R. M. (1) w sprawie II K 668/14 w dniu 30 czerwca 2015 roku stał się prawomocny z dniem 08 lipca 2015 roku, a data prawomocności tego wyroku pozwala na sięgnięcie po przepisy obowiązujące z dniem 01 lipca 2015 roku, jednakże nie bez uprzedniego rozważenia w świetle przepisu art. 4 § 1 k.k., które z przepisów zastosować, te znowelizowane z dniem 01 lipca 2016 roku czy też przepisy w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy zastosowanie znajdują przepisy kodeksu karnego – regulujące kwestie związane z karą łączną – obowiązujące w datach popełnienia poszczególnych czynów objętych wyżej opisanymi w pkt 1-5 prawomocnymi wyrokami, nie zaś przepisy wprowadzone nowelą obowiązującą z dniem 01 lipca 2015 roku, a to wobec dyspozycji przepisu art. 4 § 1 k.k. Sąd, kierując się przepisami obowiązującymi z dniem 01 lipca 2015 roku, musiałby wziąć pod rozwagę ponad orzeczenia obejmujące kary podlegające wykonaniu opisane wyżej w pkt 2 i 5 także karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania opisaną wyżej w pkt 3 ustaleń, zaś w przypadku orzekania w przedmiocie kary łącznej w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 roku w ocenie Sądu nie zachodzą podstawy do zaliczania tego skazania do kręgu kar wyznaczających zakres kary łącznej. Ta ostatnia sytuacja jest w ocenie Sądu w niniejszej sprawie względniejsza dla R. M. (1).

Sąd zatem w okolicznościach niniejszej sprawy zastosował przepisy kodeksu karnego regulujące materię kary łącznej obowiązujące przed 01 lipca 2016 roku.

W świetle przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 roku jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną,

biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa, natomiast zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, bacząc jednak, aby kara pozbawienia wolności nie przekroczyła 15 lat.

Zawarty w art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 roku zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. Taki kierunek wykładni wyklucza możliwość różnego konfigurowania wyroków podlegających łączeniu, koniecznym jest poszukiwanie owego pierwszego wyroku i przestępstw pozostających w realnym zbiegu z przestępstwem objętym tymże pierwszym wyrokiem, każdorazowe eliminowanie tych wyroków skazujących, które obejmują przestępstwa nie spełniające warunków określonych tym przepisem. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, iż „celem wyroku łącznego nie jest łagodzenie prawnokarnych skutków popełnienia przez sprawcę kilku przestępstw, ale zapobieganie sytuacji, w której sprawca taki, pociągany do odpowiedzialności karnej odrębnie za każde z przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 KK), znajduje się w gorszej sytuacji z perspektywy wymiaru kary niż sprawca, który za takie przestępstwa odpowiada w jednym postępowaniu. Wyrokiem łącznym nie można doprowadzić do pogorszenia sytuacji skazanego w stosunku do tej, w której doszłoby do oddzielnego wykonania poszczególnych kar.” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 października 2009 wydany w sprawie II AKa 189/09, Prokuratura i Prawo 2010/5/20/10).

W okolicznościach niniejszej sprawy pierwszym wyrokiem w rozumieniu cytowanego przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku jest wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach wydany w sprawie IX K 103/07 w dniu 19 marca 2007 roku, jednakże pozostałe wyroki opisane w pkt 2-5 ustaleń obejmują przestępstwa popełnione przez R. M. (1) po tej dacie.

Kolejnym pierwszym wyrokiem w rozumieniu cytowanego przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku jest wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wydanym w sprawie VI K 541/09 w dniu 15 grudnia 2009 roku, jednakże przed tym dniem, a jednocześnie po dacie wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach wydanego w sprawie IX K 103/07 w dniu 19 marca 2007 roku, R. M. (2) dopuścił się przestępstw objętych opisanym wyżej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn.. akt VI K 541/09.

Kolejny przedział czasu podlegający badaniu wyznacza wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydany w sprawie II K 269/14 w dniu 23 kwietnia 2014 roku, jest to jednakże wyrok wymierzając skazanemu karę pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k., nie będące przestępstwem podobnym do później popełnionego przestępstwa objętego wyrokiem opisanym w pkt 4 ustaleń, a w ocenie Sądu aktualnie nie zachodzą podstawy do objęcia tej kary rozstrzygnięciem w przedmiocie kary łącznej.

Wreszcie pierwszym wyrokiem w rozumieniu przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku jest wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydany w sprawie III K 120/14 w dniu 30 czerwca 2014 roku, przed tą datą R. M. (2) dopuścił się nadto przestępstwa objętego wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy wydanym w sprawie II K 668/14 w dniu 30 czerwca 2015 roku.

Spełnione zostały warunki dla orzeczenia kary łącznej określone ww. przepisami obowiązującymi do dnia 01 lipca 2015 roku, przestępstwa zostały popełnione przez skazanego przed ww. pierwszym wyrokiem. Wskazać także należy, że obydwojma wyrokami wymierzone zostały R. M. (1) kary jednego rodzaju.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd kierował się wskazaniem zawartymi w przepisach art. 53 k.k.

Sąd zatem miał na uwadze, iż R. M. (2) jest sprawcą wysoce niepoprawnym, co obrazuje jego karta karna. W przeszłości skazanemu wymierzane były kary pozbawienia wolności, nawet tak wymierzona kara nie powstrzymała skazanego przed popełnieniem kolejnego przestępstwa. R. M. (2) doprowadził do tego własnym postępowaniem, że odpowiadał już w warunkach powrotu do przestępstwa określonego przepisem art. 64 § 1 k.k. Skazany dotychczasowym swoim

postępowaniem w wysokim stopniu wykazał daleko idące lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego i zasad przyjętych w społeczeństwie w zakresie poszanowania choćby cudzej własności. R. M. (1) dopuścił się tylu przestępstw, a kolejnych przestępstw dopuszczał się mimo otrzymywania kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, lekcewał i nie korzystał w ten sposób z otrzymywanych szans na poprawę swojego zachowania. Z drugiej strony Sąd miał na względzie, iż zachowanie się skazanego w warunkach izolacji więziennej jest poprawne, jednakże wobec opinii o skazanym przedwczesnym jest uznawanie, czy izolacja od społeczeństwa przyniosła pożądany efekt i skazany po opuszczeniu zakładu karnego będzie prowadził życie w sposób nienaruszający norm prawa karnego. Stosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji stanowiłoby jego nieuzasadnione uprzywilejowanie, Sąd zatem uznał za najwłaściwszą przyjął zasadę częściowej absorpcji, wyznaczając wymiar kary łącznej w dolnych granicach wyznaczonych przepisem art. 86 § 1 k.k., tj. wymierzając karę łączną roku pozbawienia wolności.

W oparciu o przepis art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej Sąd zaliczył okres odbywania kary od 13 maja 2015 roku do 08 marca 2016 roku, tj. w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu III K 120/14 (pkt 4 ustaleń).

Z uwagi na fakt, że w pozostałym zakresie Sąd stwierdził brak warunków dla orzeczenia kary łącznej, co już wcześniej w niniejszym uzasadnieniu zostało przedstawione, Sąd w oparciu o przepis art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w tej części.

Wobec występowania w sprawie obrońcy z urzędu, w oparciu o stosowne przepisy, Sąd orzekł w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy z urzędu.

Wobec umorzenia częściowego postępowania Sąd w oparciu o przepis art. 732 pkt 2 k.p.k. orzekł w przedmiocie kosztów dotyczących tej części postępowania, w pozostałym zakresie Sąd zwolnił skazanego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. z obowiązku ponoszenia wydatków (w sytuacji wydania wyroku łącznego skazanym nie wymierza się opłaty).